GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek **Nro. 177.** 4. Listopada 1816.

Wiadomości kraiowe.

Ze Lwowa. — C. K. Zwierzchniczy Urząd pocztowy Lwowski uwiadomia korrespondującą Publiczność, że utworzona z rozkazu naywyższey Władzy Poczta w Podgórzu, tudzież Stacya pocztowa w Wieliczce, dnia 1go miesiąca Listopada czynność swoią rozpocznie, i że ze Lwowa poczta porządkowa tamże i do Krakowa, trzy razy w tygodniu, to iest: we Wtorek, Czwartek i w Sobotę odchodzić, a z Podgórza również trzy razy w tygodniu do Krakowa i do Lwowa wysyłaną będzie. Nie można iednakże ieszcze oznaczyć z pewnością dni, w których poczta z tamtąd nadchodzić tu będzie.

We Lwowie dnia 30. Października 1816.

Z Wiednia d. 26. *Października.* — N. Cesarz i Król zaszczycił Królewica Następcę tronu Bawarskiego W. Krzyżem Królewsko-Węgierskiego orderu S. Szczepana.

Xiążę Józef Szwarcenberg zaszczycony również W. Krzyżem tegoż samego orderu, a to w dowód naywyższego ukontentowania J. C. K. Mości za kilkoletnie przewodniczenie byłey nadworney Kommissyi Dobroczynności.

Zważywszy N. Pan, że oprócz Seminaryów Biskupskich, w których Kapłani świeccy kształcą się, nie ma żadnego innego Instytutu, w którymby utalentowani Xięża po odbytych z dobrym postępem naukach teologiynych, mogli mieć czas, sposobność i zachęcenie do dalszego postępu w swoiem ukształceniu moralnem i naukowem, ażeby mogli bydź potem użyci iako pożyteczni Nauczyciele publiczni w wyższych Instytutach Nauk, iako Przełożeni w Seminaryach i w innych przedmiotach wyższego stopnia oświaty wymagaiących, — utworzył nowy Instytut, do którego na przełożenie Arcybiskupów i Biskupów, przyymowanymi będą młodzi uprzymiotowani Xięża ze wszystkich Prowincyi Cesarstwa Austryackiego, ażeby swoie w Szkołach publicznych i w Seminaryach dyecezalnych zaczęte ukształcenie moralne i naukowe daley posuwali. Ten Instytut otworzony będzie z początkiem nowego roku szkolnego w tuteyszem mieście stołecznem, w oddzielney części WW. OO. Augustyanów. Ten, potrzebom czasu przyzwoity Instytut, który według oycowskiego zamiaru N. Pana powinien mieć dobroczynny wpływ do religiyno - moralney oświaty, połączył N. Pan z nadworną Kaplicą swoią przez to, iż zwierzchnictwo onegoż Opatowi, Plebanowi nadwornemu i pałacowemu, Xiędzu Jakóbowi Frintowi powierzyć, a nadwornego Kapelana, Xiędza Michała Leonharda, Dyrektorem duchownym, tudzież nowo-mianowanego nadwornego Kapelana, dotychczesnego Adjunkta Teologii przy Uniwersytecie tuteyszym i Prefekta nauk w alumnacie Arcybiskupskim, Xiędza Józefa Pletza, Dyrektorem Nauk, nayłaskawiey mianować raczył. Ustawy tego Instytutu w krótce drukiem ogłoszone będą.

Wiadomości zagraniczne.

Szwaycarya.

Wielka Rada Kantonu Szafuzy zgromadziła się d. 23. Września dla wysłuchania Poselstwa swoiego przy Seymie. Szkodliwemi zawikłaniami stosunków monecianych spowodowana, zleciła Dyrektoryatowi handlowemu, aby w tey mierze Radzie mnieyszey swoie zdanie i przyzwoicie umiarkowane propozycye przełożył. Potem Rada Kantonu zatrudniała się rozważeniem okólnika Rady głównego Kantonu (Zürich), względem proponowanego Szwaycaryi przystąpienia do świętego przymierza. Skutek tego naradzenia się był ten, że Kanton Szafuzański przystał na propozycyę rzeczoney Rady, ażeby przyiąć odebrane wezwanie do przystąpienia, prostem uznaniem owych szanownych, dla ludzkości tak dobroczynnych, od oyców zawsze święcie szanowanych zasad Religii Chrześciiańskiey, sprawiedliwości i przyiacielskiey iedności, które pomieniony związek tak uroczyście wystawia.

Baron Krüdener w nocie swoiey pod dniem 10tym Sierpnia do Rady Stanu głównego Kantonu podaney, a w załączeniu wyżey wspomnionego okólnika Stanom udzieloney, między innemi wyraża się: „Cesarz i Nayiaśnieysi Sprzy-

mierzeńcy iego przeięci owym wielkim duchem, który wypadkom ostatniey walki Europeyskiey przewodniczył, mieli za cel, ażeby zasady pokoiu, iedności i miłości, iako owoce Religii Chrześciiańskiey i moralności, do cywilnych i politycznych Państw stosunków dzielniey zastosować. Osądzili oni, że dokument Związku świętego byłby naydzielnieyszym środkiem, tak dla tem głębszego przeięcia samych siebie temi dobroczynnemi, nader dawno w szczupłym okręgu działalności stosunków osobistych zamkniętemi prawidłami, iako też dla przekonania innych o ich wartości, a przez to, dla osiągnienia tem żywszego, powszechnieyszego i iednostaynieyszego wykonywania onychże. Każdego bezstronnego dostrzegacza musiał oddawna uderzać w oczy nadzwyczaynie szczupły zakres działalności tych zasad zbawiennych, i tey to iedyney przyczynie można było przypisywać owo pasmo udręczeń, które od lat tylu Swiat dotykały. Skoro iuż raz wstrząśnioną została podstawa świętości przysięgi, a prawidła braterskiey zgody i miłości, owe pierwiastkowe źródła wszelkiey wolności cywilney, iuż tylko za potoczne rzeczy poczytywano, po wszystkich natężeniach dla dobra i pomyślności Narodów nie można sobie było nic dobrego obiecywać bez uroczystego wyznania, od którego nowa epoka mogła się zaczynać, i przez które obopólne stosunki Monarchow i powierzonych im Narodów otrzymały niezmienny przepis i prawidło. To było zamiarem owego dokumentu; iedyny i wyłączny cel Związku nie może bydź inny, iak ciągła trwałość pokoiu i mocniey skoiarzony węzeł wszelkiego moralnego interessu Narodów, które Opatrzność pod chorągwią Krzyża S. zjednoczyć raczyła. Wszystkie Rządy Chrześciiańskie zostały bez wyiątku do przystąpienia wezwane, ponieważ wszystkie dowiedziały się o zbawiennych skutkach owey, nad ludzką czynność i działanie wyniosłey siły, którey dzielność za naszych czasów stała się widocznieyszą i znaiomszą, aniżeli kiedy indziey. Związek z dnia 14 Września 1815. nie uwłacza żadnym istnącym traktatom, i nie zawiera żadnego oznaczenia, szkodliwego naturalnym stosunkom z obopólnego położenia Państw wypływaiącym; nie zawiera w sobie żadnego rodzaiu przymusu lub groźby, lecz wsparty iest na zasadach niezmiennie utrzymać się maiących. Uroczysty hołd, który te zasady tu odbieraią, zdawał się tem potrzebnieyszy, ile że zapomnienie onychże nieprzeliczone nieszczęścia za sobą pociągnęło, a owa chwila, w którey się podczas działania Mocarstw naybardziey od nich oddalano, była też nayzgubnieyszą dla spokoyności i obyczayności Narodów. Cesarz i Sprzymierzeńcy iego życzyli sobie, aby wstęp do nowego, dla Narodów spokoynieyszego, a dla Rodu ludzkiego zbawiennieyszego wieku, nacechować wyraźnem poznaniem owey tak ważney prawdy."

Francya.

Królewski kalendarz **Francyi** na rok 1816ty, nie ma wprawdzie teraz bynaymniey owey polityczney wagi, którą sobie kalendarz Cesarski niegdyś przywłaszczał; nie iest ón iuż więcey owym politycznym barometrem, który głośno zapowiadał niechęć Dyktatora Europy; wszelako zostanie ón zawsze nieodzownie potrzebnym Statystykowi, chcącemu obeznać się z Państwem Francuzkiem, szczególniey w owey epoce czasu, gdzie ten Kray, tak w zewnętrzney postaci swoiey, iako też wewnątrz zwolna szarpany, znowu do dawnego porządku rzeczy powraca.

Oto są nayważnieysze i naynowsze wiadomości, czerpane z tego kalendarza:

Część 1. Rozdz. 2. Jenealogiia Domów panuiących. Po wywodzie Domu Burbonow i jenealogii iego, rozciągaiącey się do Hiszpanii i obu Sycylii, następuią: Papież, Austrya, W. Brytaniia, Bawarya, Dania, Niderlandy, Polska, Portugaliia, Prusy, Rossya, Sardyniia (z dostatecznym wyprowadzeniem jenealo ii Domu Carigrańskiego) Saxoniia, Szwecya i Norwegiia, Turcya i Würtembergiia, dalcy Kraie Włoskie Modena i Toskaniia (Parma nieumieszczona, iakoteż pod rubryką: Austrya, Marya Ludwika nie położona ani iako Cesarzowa, ani iako Xiężna Parmy, a syna iey zupełnie opuszczono), Związek Niemiecki, gdzie naprzód położeni WW. Xiążęta, potem następuią Xiążęta (*Ducs*) (Nassau przed Sachsen-Meinungen i t. d.) nakoniec umieszczeni Xiążęta (*Princes*) (liniia młodsza Xiążąt Reuss, położono tylko Reuss-Schleitz), naostatek Ameryka Północna i Szwaycarya; nie ma zaś Wysp Jońskich, Krakowa, wolnych miast Niemieckich, i Rzeczypospolitey S. Marino, która przecież się zawsze znaydowała w kalendarzu Cesarskim.

Część 1. Rozdz. 3. Kardynałowie: według mianowania nowego, iest teraz 2 Kardynałow Biskupow, 41 Kardynałow Kapłanow, i 9 Kardynałow Dyakonow, a zatem brakuie ieszcze do zupełności liczby, 18tu. Naystarszym Członkiem, który nosi kapelusz czerwony, iest Trajetto, 94 lat maiący.

Część 2. Duchowieństwo. Jeszcze nieurządzone, i dla tego też nieumieszczone.

Część 4. Rozdz. 1. Rada Królewska. Nową iest tu 1) Rada Ministrów, którey przewodniczy Xiążę Richelieu, Minister spraw zagranicznych (były Kanclerz Francyi), 7miu Ministrów-Sekretarzow Stanu. Ministrami są: a) Kanclerz Francyi, Minister Sprawiedliwości; b) Minister Spraw zagranicznych; c) Domu Królewskiego; d) Woyny; e) Marynarki i Osad; f) Przychodów; g) Policyi i h) Spraw wewnętrznych. 2) Rada tayna, którey Członkami są Xiążęta Domu i Krwi, Ministrowie-Sekretarze Stanu, i Ministrowie Stanu, w liczbie 31. 3) Rada Stanu, według urządzenia dawnieyszego, z dodanym teraz 1nym Wice-Prezesem.

Część 4. Rozdz. 2. Izba Parów, i Rozdz. 3. Izba Deputowanych. Obiedwie nieodmienione, tylko własności Izb obudwóch są dokładniey wyszczególnione.

Część 5. Rozdz. 1. Kancelarya Francyi; nie ma w niey nic odmienionego, iak tylko to, że Dambray poszedł na mieysce Talleyranda.

Rozdz. 2. Oddz. 2. Ministerium Spraw wewnętrznych, iest teraz dokładniey urządzone. Składa się ono, oprócz Sekretarza jeneralnego z 4ma biorami, ze 4rech Wydziałów Administracyi powszechney z 3ma biorami, z Administracyi gminney z 4ma biorami (Administracya gminna, Szpitale i Wydział zdrowia, publiczne nauki, i publiczne gmachy) z Administracyi rolnictwa, handlu, rękodzieł, mennicy i wagi z 4ma biorami, i z Administracyi płatniczey z 5ma biorami. Od tych zależą bezpośrednie 1) Rada jeneralna handlu, 2) Rada jeneralna rękodzieł, 3) Królewska stadnina i owczarnia, i t. d. 4) Wydziały sztuk nadobnych i rękodzielni, 5) Dyrekcya robót publicznych, w Paryżu, 6) Archiwa Państwa.

Rozdz. 2. Oddz. 5. Ministerium Marynarki i Osad iest teraz urządzone i ma 7 Wydziałów.

Rozdz. 2. Oddz. 7. Nowe Ministerium Policyi powszechney, stanęło na mieyscu Dyrekcyi jeneralney. Pod zarządzeniem onegoż są drukarnie i księgarnie.

Rozdz. 3. Oddz. 3. Dawniey następowali po Sądach Królewskich, Sędziowie szczególni. Ci są teraz zniesionymi, a natomiast nowa stoi rubryka: Sądy prewotalne. Każdy Departament ma Sąd prewotalny w mieście głównem; każdy takowy Sąd ma Prezesa i iednego Prewota, który musi bydź osobą woyskową, i 3 Sędziów. Własności tych Sądów są te same, które miały dawniey Sądy szczególne.

Rozdz. 4. Oddz. 2. Francya ma teraz 86 Departamentów; iako to:

Departamenta.	Ludność według kalendarza Królewskiego z r. 1816.	Ludność według kalendarza Królewskiego z r. 1815.
1 Ain †	325,000	322,608
2. Aisne †	422,989	442,989
3. Allier †	260,266	254,558
4. Górnych Alpów †	145,912	147,913
5. Dolnych Alpów †	125,845	121,523
6. Ardéche †	290,833	284,743
7. Ardennów †	268,196	345,986
8. Ariége	222,936	222,936
9. Cube.	238,819	238,819
10. Aude	240,993	240,993
11. Aveyron †	331,373	318,047
12. Uyścia Rodanu	293,235	293,235
13. Calvados	505,400	505,422
14. Cantal	251,436	251,436
15. Charenty	326,885	326,885
16. Niższey Charenty	393,011	393,011
17. Cher	228,158	228;158
18. Correze	254,271	254,271
19. Korsyki †	174,702	174,572
20. Côte d'or	355,436	355,436
21. Brzegów północnych	519,620	519,620
22. Crense	226,224	226,224
23. Dordogne	424,113	424,113
24. Doubs †	240,792	226,093
25. Drôme	253,372	253,372
26. Eure	421,481	421,481
27. Eury i Ligery	265,996	265,996
28. Finistère	452,895	452,885
29. Gard	322,144	323,144
30. Górney Garumny	367,551	367,551
31. Gers †	286,493	286,497
32. Girondy	514,562	514,562
33. Herault	301,099	301,099
34. Ille i Vilaine	508,344	508,344
35. Indry	204,721	204,721
36. Indry i Ligery	275,292	275,292
37. Izery	471,660	471,660
38. Jura †	300,395	292,882
39. Landes †	235,550	240,146
40. Ligery i Cher †	213,482	212,552
41. Ligery	315,858	815,852
42. Górney Ligery	268,202	268,202
43. Dolney Ligery	407,827	407.827
44. Loiret	285,395	285,395
45. Lot †	268,149	277,233

Departamentu.	Ludność według Kalendarza Królewskiego r. 1816.	Ludność według Kalendarza Królewskiego r. 1815.
46. Lot i Garumny . .	326,127	326,127
47. Lozere	143,247	143,247
48. Maine i Lygery . .	404,489	404,489
49. Manche	581,429	581,429
50. Marne	311,017	311,017
51. Wyższey Marny . .	237,785	237,785
52. Mayenne	332,253	332,253
53. Meurthe	365,810	365,810
54. Mozy	284,703	284,703
55. Morbihan † . . .	403,423	400,323
56. Moseli †	340,274	562,700
57. Nievre †	241,273	241,520
58. Norden †	871,990	899,800
59. Oizy	383,507	383,507
60. Orny	425,920	425,920
61. Pas de Calais † . .	570,338	580,457
62. Puy de Dôme . .	542,843	542,954
63. Niższych Pireneów	383,502	383,562
64. Wyższych Pireneów	198,763	198,763
65. Wschodnich Piren. .	126,626	126,626
66. Niższego Renu † .	473,954	500,920
67. Wyższego Renu † .	276,940	391,642
68. Rhony †	340,980	347,381
69. Wyższey Saony . .	300,156	305,546
70. Saon i Lygery † .	471,457	463,782
71. Sarthe	410,340	410,380
72. Sekwany	631,531	631,531
73. Sekwany i Marny .	304,068	304,068
74. Sekwany i Oisy . .	430,972	430,972
75. Niższey Sekwany .	642,948	642,948
76. Deux Sevres . . .	254,105	254,105
77. Sommy	495,058	495,058
78. Tarn	295,885	295,885
79. Tarn i Garumny † .	230,514	238,882
80. Var	283,296	283,296
81. Vaucluse	205,832	205,838
82. Vendee †	268,746	268,786
83. Vienne	253,048	253,048
84. Wyższey Vienne .	243,193	243,195
85. Wasgau	334,169	334,169
86. Yonne †	325,994	326,324
— Montblanc	—	180,000
Summa	28,935,481	29,531,077

Tylko w Departementach ze znakiem † podano odmienną liczbę ludności; wszakże nie należy zapominać, że ludności wielu Departamentów brana z lat dawnieyszych, a nawet z r. 1801, a według wszelkiego podobieństwa awe tylko znich świeżo umieszczone, gdzie się ludność istotnie powiększyła. Niepodobną prawie do wiary iest rzeczą, że Francya, doświadczywszy tyle nieszczęśliwych wypadków, poświęciwszy blisko milion woiowników, może ieszcze okazać ilość ludności z r. 1801. Według powszechney we Francyi rachuby, przez samego nawet Ministra przyiętey, zdaie się, iż Kray ten ma 27 millionów ludności, przeto mniey o 2 milliony, aniżeli te szczegółowe wykazy podaią. Jest to chwalebną rzeczą, i prawdziwem wzbogaceniem tego kalendarza że do wykazanych Powiatów Kraiu dołączona iest także ludność w tym roku. Wreszcie, nie wydarzyły się żadne inne odmiany, iak że Powiat Montbelliard (należący dawniey do Departementu Renu) połączony z Powiatem Doubs a Powiat Gex dawniey część Lemanu) z Powiatem Ain.

Rozdz. 4. Oddz. 4. Jeneralna Administracya obrzędów religiynych, należąca do Ministerium Spraw wewnętrznych, iest nowo urządzona, i podzielona na 4 Oddziały.

Rozdz. 4. Oddz. 5. Uniwersytet, niegdyś punkt środkowy całey publiczney nauki, zniesiony prawem z d. 15. Sierpnia 1815go i zastąpiony przez Kommissyę nauki publiczney, oddano pod zarząd Ministerium Spraw wewnętrznych. Zatrzymano iednakże urządzenie Akademii których iest tyle, ile Sądów. Instytuty naukowe składaią się ieszcze tylko 1) z Fakultetów, 2) z królewskich Kollegiów gminnych, zamiast Liceów), 3) z Instytucyi, i Pensyonatów, tudzież ze 4 szkół elementarnych. Jeden Pensyonista normalny w Paryżu, przeznaczony na Nauczyciela w Pepiniere.

Rozd. 4. Oddz. 6. Jeneralna Dyrekcya Kopalni, połączona z Dyrekcyą dróg i mostów. Połączono także Dyrekcye rolnictwa, handlu, portow i rękodzielni, tudzież Administracyę Gmin i Szpitalów, i oddano ie zarządzeniu Ministerium Spraw wewnętrznych.

Rozdz. 4. Oddz. 7. Nowa rubryka Szkoły kunsztów i rzemiosł, z których dwie znayduią się w Chalons nad Marną i w Beaupreau. Pod tąż samą rubryką, stoią także szkoły weterynaryi (sztuki leczenia bydląt) w Lugdunie i w Alforcie.

Rozdz. 5. Podobnież nowa rubryka; Towarzystwa dobroczynności, pod protekcyą Królowey. Pod tą rubryką umieszczono towarzystwa pieczy macierzyńskiey w Paryżu, i zgromadzenie pieczy oycowskiey.

Roz z. 6. (przedtem 5.) Ordery Sgo Ducha, Sgo Michała, Sgo Ludwika, Sgo Łazarza, order zasługi woyskowey, i order Legii

honorowey, z nowem urządzeniem z d. 27. Marca 1815.

Rozdz. 7. Wcale nowa rubryka: *Détails des divers services de la Maison du Roi.* (Szczegóły różney służby Domu Królewskiego.) Do tegoż należą: W. Jałmużnik Francyi ze Sztabem swoim, (Arcybiskup Rimski, Talleyrand Perigord) W. Mistrz Francyi (Xiążę Kondeusz), Szambelania Królewska z W. Szambelanem (Xiążę Talleyrand), W. Szatny (Hrabia Blacas), W. Koniuszy (urząd nieobsadzony), W. Łowczy (urząd nieobsadzony), W. Mistrz Obrzędów religiynych (Margrabia de Dreux), Intendenci domu Królewskiego i Muzeum, tudzież fabryki Królewskie w Beauvats, Sevres, Savonnerie, i Gobelins.

(Podane w Rozdz. 8. i 9. urządzenie woyskowe późnicy doniesiemy.)

Rozdz. 12. Nowe urządzenie Królewskiego Instytutu, który podzielony teraz na 4 Akademie, *Accadémie française. Inscriptions et belles-lettres, des sciences, des beaux arts.* (Akademia Francuzka, Napisów i nauk pięknych, umieiętności i sztuk nadobnych.) Urządzenie onych znane iuż z pism publicznych.

Część 6. zawiera Administracyę Departamentu Sekwany i miasta Paryża, tylko co do mieyscowości.

Ludność miast nie zawiera nic nowego; widziemy ię prawie taką samą, iak była w kalendarzu Cesarskim z roku 1802go, wyiąwszy miasta utracone. Tey niedbałości niemożna tem bardziey przebaczyć Redaktorowi, ile że Rocznik Biora długości i inne pisma departamentowe, umieściły daleko nowsze podania; nadto, że sprostowania potrzebne, mógł był dostać z łatwością z biora statystyki. Może też iest tego przyczyną zasada polityczna, aby zwolna idący i widoczny upadek wszystkich miast utaić.

Kaplica w więzieniu Conciergerie znowu wyporządzona, i połączona z tym pokoiem, w którym Królowa Marya Antonina ostatni dni życia swoiego strawiła. Postawiono w niey pomnik żałobny ze stosownym napisem w ięzyku Łacinskim. U schyłku onegoż wyryte są w ięzyku Francuzkim następuiące słowa z listu Królowey do Xiężney Elżbiety (siostry Ludwika XVI.): „Niechay syn moy nie zapomina nigdy ostatnich słów oyca swoiego, które mu wyraźnie powtarzam: „Niechay się nigdy nie mści śmierci naszey! Przebaczam wszystkim nieprzyiaciołom moim to złe, które mi wyrządzili.“ — Dnia 16. Października, iako w rocznice śmierci Królowey, poświęcono ten pomnik, a Pleban więzienia Conciergerie czytał mszę żałobną. Co Niedziela odprawiać się będzie w teyże kaplicy nabożeństwo, na którem więźniowie obecnymi bydź powinni.

Do dnia 11. Października miano wiadomość w Paryżu ze 41 Departamentów, które obrały zupełnie Deputowanych swoich, z 8miu, które były iesscze obieraniem onych zatrudnione, a z 2ch, gdzie Zgromadzenia obieraiące wybrawszy iednego Deputowanego, rozłączyły się. Zgromadzenie obieraiące w Bordaux ukończyło nakoniec wyb ry rachuiących głosy iego na drugiem posiedzeniu. (Było to 2 ze Szlachty.) W tem zagaił Prezes Ravés, samo posiedzenie mową, w którey Zgromadzeniu obieraiącemu, oświadczył, że właśnie przed wyiazdem swoim z Paryża, miał posłuchanie u Króla, który następuiące pamiętne słowa wyrzekł do niego: „Za nadto wiele stronnictw dręczyło Francyę niestety; potrzebuie ona spokoyności. Dla osiągnienia iey musi mieć Francya Deputowanych, którzyby byli przychylni osobie moiey, prawości Tronu i Konstytucyi, nadewszystko zaś umiarkowani i rostropni. Departament WPana, d. P mi. iuż wielkie dowody przychylności i wierności swoiey; spodziewam się świeżego dowodu w maiących nastąpić wyborach. Powiedz WPan Członkom obieraiącym, że dobry stary człowiek, prosi ich oto, aby ostatki życia iego, osłodzili mu pomyślnością dzieci iego. Zgromadzenie rozczuliło się na te słowa, wykrzyknąwszy Vive le Roi! Z tem wszystkiem, skutek rozczulenia tego nie był tak wielki, iak się spodziewać należało; przedstawieni albowiem od strony umiarkowaney dway Kandydaci P. P. Ravés i Laine, mieli że 197 głosów, tylko 110, a właściwie 107 za sobą. Tym czasem obudwóch obwołano Deputowanymi. Względem wyboru Deputowanego trzeciego, niemogli się tego dnia zgodzić.

Do dnia 12. Października wiedziano iuż w Paryżu 211. imion Deputowanych. Z tych przeszło siedm osmych części byli iuż Współczłonkami Izby dawnieyszey. Trzy Departamenta nie przyprowadziły do skutku żadney elekcyi, cztery ukończyły ie niezupełnie, a z siedmiu nie było ieszcze żadnych wiadomości.

Znany Lafayette, który po długiem życiu na ustroniu, iako Członek Izby Deputowanych po Bonapartego powrócie z Elby znowu się był pokazał, o mało że na iednem Zgromadzeniu powiatowem Departamentu Sekwany i Marny nie został wybranym na Kandydata do nowey Izby Deputowanych. Niedostawało mu tylko iednego głosu.

Dla bardzo częstych kradzieży zdarzaiących się od nieiakiego czasu w Paryżu w porach nocnych, podwoiono z rozkazu Ministra Policyi patrole.

Mir-Dervud-Zadur-Melik Sehachnazar, dopełniwszy poselstwa swoiego, z którem go Król Perski wysłał do Rządu Francuzkiego, wyiechał z Paryża na początku Października. (Stanął on d. 24. Października w Wiedniu.) Podczas pobytu swoiego w Paryżu poświęcał cały czas, zbywaiący mu po dyplomatycznych zatrudnieniach, na oglądanie wszystkich instytutów pożytecznych, do czego mu Rząd Francuzki dwóch tłómaczów był przydał. O wszystkiem, co sztuki nadobne, przemysł i literatura podaią, spisał sobie uwagi. Był to pierwszy Azyata, który rozwinął dyplomatyczne wiadomości na Dworze Europeyski. Przed odiazdem swoim kazał drukować w ięzyku Perskim, Ormiańskim i Francuzkim wiadomość o teraźnieyszem położeniu Królestwa Perskiego. Dway tłómacze rządowi pracowali wespół nad tem; wiadomość ta wyydzie z drukarni Królewskiey. Jeden księgarz Paryzki otrzymał pozwolenie od Posła na przedrukowanie tego dzieła. Poseł zabrał ze sobą z Paryża wiele rycin, planów, rysunków na machiny etc. do Persyi.

Jenerał Rossyyski, Hrabia Woroncow, powierzył na czas wielkiego popisu (który się pod Denain odprawi) gwardyom narodowym tymczasowe strzeżenie twierdz Maubege, Avesnes i Landrecies, które Rossyanie zaymuią.

Królestwo Polskie.

Dnia 26go Października obchodzono w Warszawie uroczyście rocznicę urodzin N. Cesarzowey Maryi Teodorówney, Matki N. Cesarza i Króla Alexandra.

Gazety Warszawskie z dnia 26. i 29. Października umieściły dziewięć rozkazów dziennych, które N. Cesarz i Król Alexander wydał w czasie pobytu swoiego w Warszawie. Oświadcza w nich Monarcha zupełne ukontentowanie i wdzięczność swoią W. Xięciu Konstantemu za prace i starania poświęcone organizacyi woyska Polskiego, i za staranność i opiekę nad oddziałami gwardyi Rossyyskiey stoiącey w Warszawie; dziękuie wyrażonym po nazwisku Dowódcom artyleryi iazdy i piechoty Polskiey, które pięknością swoiey postawy i trzymaniem się pod bronią, tudzież dokładnością obrotów przewyższyły oczekiwanie Monarchy, i oświadcza zupełne swoie zadowolnienie woysku Polskiemu i oddziałom Rossyyskim. Nakoniec oddaie Monarcha pochwałę Polskiey Kommissyi Woyny i Kommissaryatowi za znaleziony wszędzie porządek, a Kommendantowi Warszawy, Ross. Jenerałowi Majorowi Lewickiemu, polskiemu Majorowi placu Podpułkownikowi Axamatowskiemu Szefóm Sztabu głównego, wszystkim Adjutantom placowym Polskiego i Rossyyskiego woyska, i Adjutantom W. Xięcia Konstantego za gorliwe pełnienie obowiązków i czuwanie woyskowe nad spokoynością w Warszawie.

Po wyieździe Monarchy z Warszawy, wydał W. Xiążę Konstanty d. 19. Października następuiący rozkaz dzienny:

„Służba garnizonowa w Warszawie w czasie bytności Nayiaśnieyszego Cesarza JMci i Króla, odbyła się z dokładnością, która na całe moie zasłużywszy ukontentowanie, wkłada na mnie przyiemny obowiązek oświadczyć ie korpusom, które garnizon tey stolicy składały; dziękuiąc oraz Jchmość Dowódcom i Officerom wszelkiego stopnia za staranność i dobrą chęć, iaką w wykonaniu swoich obowiązków okazali. Równie chlubne iak liczne znaki zadowolnienia, które nasz Monarcha raczył dać woysku, przekonały one zapewne w sposób naywięcey czuciu iego odpowiadaiący, że Nayiaśnieyszy Pan oddał sprawiedliwość gorliwości tych, co ie składaią; lecz mylilibyśmy się rozumieiąc, że iuż stanęli u celu, który sobie zamierzać winniśmy. Każde woysko dążyć nieprzestannie powinno do doskonałości i ani na chwilę usiłowań swoich zwalniać nie może, bez czynienia natychmiast wstecznego kroku. Spodziewam się, że ta chwila nigdy nie nadeydzie dla woyska Polskiego, i że woyskowi wszelkiego stopnia, którzy maią zaszczyt mieszczenia się w iego szeregach, potrafią czynnością i wytrwaniem dać nowy dowód, iż ieśli po hwałę umamić zdołaią pospolite dusze, tym, którzy prawdziwie onych są godnemi, służą tylko za pobudkę do osiągnienia wszystkich przymiotów i doskonałości, które zdobią szlachetne i h rzemiosło.

Podszef Sztabu dywizyi pierwszey, Podpułkownik Polski Józef Mrozinski, przeznaczony za rozkazem Cesarza i Króla do pełnienia obowiązków Szefa Sztabu teyże dywizyi, w miejscu Pułkownika Chłusowicza, który odtąd liczyć się ma w woysku.